

ת"פ 21008/20 - מדינת ישראל נגד גבריאל עמייחי דרור, נתן קלר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-10-2008 מדינת ישראל נ' דרור ואח'
תיק חיזוני: 179832/2020

בפני כבוד השופט ארנון איתן
מואשימה מדינת ישראל
נגד גבריאל עמייחי דרור
נאשימים נתן קלר

החלטה

בפני בקשת ב"כ נאשם 1 למחיקת כתב האישום ולחילופין מהיקת סעיף הגנבה בנסיבות מיוחדות בשל הטענה, כי עובדות כתב האישום אינן מגלות את הוראות החקיקוק שיוחסה לנאשם - סעיף 384א(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1973 (להלן: "חוק העונשין").

אומר כבר עתה, כי החלטתי לדוחות את הבקשה.

1. בחלוקת הכללי של כתב האישום ציין, כי במועדים הרלוונטיים, פיקוד העורף ומשטרת ישראל הקימו במשותף מתחם בידוד (להלן: "המתחם") במצויק דרגות לטובת נערים צעירים אשר סייבו להגעה לבידוד בbatis המלון הפרוסים (להלן: "חבי בידוד"). במסגרת הקמת המתחם הבידוד צה"ל, חטמ"ר הבקעה הקים מתחם הכלול שני אוהלים ענקיים, מטבח, שירותים כימיים וגנרטור. כמו כן פיקוד העורף סיפק לחבי הבידוד סיגריות, שמפו, מזון ואת כל הצורך הנדרש לצורך שמיירה על הכללים וההנחיות.

2. עובר ליום האירוע ליום 16.4.2020 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הנאשם 1 פנה למර שלמה מלטי וביקש לעשות שימוש ברכבו טנדר מסוג 'איסוזו' ל"ז 19-093-18 (להלן: "הטנדר"). ביום 16.4.2020 בשעות הבוקר, הגיעו הנאשמים למתחם הבידוד והחלו לפרק את הציוד הצבאי שנמצא בו, כמפורט להלן (להלן: "הציוד"):

- 2 אוהלים 12X6 - אוהל וצמוד נלווה (מק"ט 4200000006) בסך 20,928 ש"ח.
- 3 שקי שינה (מק"ט 426619563) בסך 978 ש"ח.
- 4 מכלי דלק (מק"ט 460204666) בסך 296 ש"ח.
- 4 מכלי מים (מק"ט 42705206) בסך 276 ש"ח.
- מזרן (מק"ט 42668702) בסך 78 ש"ח.
- 9 חבילות נייר טואלט בסך 81 ש"ח.

עמוד 1

- פלטוט שבת בסך 80 ש"ח.
- 6 חבילות עופר קפוא בסך 120 ש"ח.
- מעיל בסך 139 ש"ח.

סך כל הוצאות 22,837 ש"ח.

לאחר שפירקו את הצד העמיסו הנאשמים את הצד על הטנدر ועזבו את המקום. בסמוך לצומת הלידו בכביש 90 נתפסו הנאשמים על ידי השוטרים.

3. בדיעון מיום 3.6.2021 טען ב"כ נאשם 1, כי העובדות המפורטות בכתב האישום אינן מגלות את העבירה שיוחסה לנושם, וזאת מאוחר וסעיף 384א לחוק העונשין מתייחס לגניבת דבר המשמש לבטיחות.

4. הסגנון הפנה בעניין זה לדיעון שהתקיים בוועדת חוק ומשפט של הכנסת מיום 8.9.2009, שם נדון תיקון הסעיף כאשר נציגת תביעות מהמטה הארצי במשטרת צינה את הדברים הבאים:

ס"ק 2 (בהצעה החוק) "הדגש בסעיף זה, שמטרתם להבטחת בטיחות הציבור, שאתמה למשל גונב מסילת רכבת או שיש תלות ניקוז, וברגע שగונבים את הברזליהם אתה יכול לפגוע בזמן בהגיה וזאת הכוונה".

לדעת הסגנון, המذبور בסוגי גניבה שעצם המעשה יוצר מפגע בטיחותי, כך עולה אף מהקשר הסעיף, ושאינו מתקיים בענייננו. על כן ביקש למחוק את כתב האישום ולהילופין להוראות על מחיקת הסעיף המיחס לנאים גניבה בנסיבות מיוחדות.

5. בתגובהה לכך צינה המאשימה, כי אין להסתפק בנסיבות אחד שהובא מהועודה, וכי יש לקרוא את כלל הדברים שהוצעו במהלך אותו דיון. בהקשר זה נטען, כי אין לפרש את אותם דברים אליהם הפנה הסגנון כמצום פרשנות החוק, אלא שנייתה דוגמה אחת, בבחינת רשות אפשרויות אחרת מזו, ומכל מקום יש לפעול בהתאם לשwonן החוק.

6. לדעת המאשימה, גניבת ציוד צבאי שהוקם כמתחם בידוד לאנשים שהיו ב מגע עם חולה קורונה בתקופת החירום, מהויה גניבת דבר שמטרתו להבטיח את בטיחות הציבור ומניעת הפצת המחללה. כך בהתאם לעובדות שצוינו בכתב האישום- הנאים הגיעו למתחם הבידוד ופירקו את הצד הצבאי, שנועד לשם כך.

7. על הצורך ה הכרחי בהקמת מתחמי בידוד בתקופת ימי הקורונה למען הבטחת בטיחות הציבור, הפנה המאשימה לדברי הנשיאה כבוד השופטת א. חייט בבע"צ 2109/20 **בן מאיר נ' ראש הממשלה**. בסיס הדברים אלו נטען, כי בנסיבות של הנאים, אשר פרקו ונטלו ציוד צבאי, ישנה פגיעה ממשית בצד שנועד להבטיח את שלום הציבור מפני הפצת נגיף הקורונה בארץ. בנוסף, על פי עובדות כתב האישום, הנאים גנבו דבר מהויה "מתקן תשתיות" - חלופה המופיעה אף היא בסעיף 384א(1), בכך שגונבו אוחלים, מכלי דלק, מכלי מים ועוד.

8. נוכחות טעמים אלו, בקשה המאשימה לקבוע כי כתב האישום מגלה את יסודות עבירות הגניבה לפי סעיף 384א(א) לחוק העונשין, ובהתאם לדוחות את הבקשה.

דין ומסקנות:

.9. השאלה הטעונה הכרעה היא, האם הפריטים הגנובים נכללים בהגדירה "**מתקני תשתיות**" או "**דבר שמטרתו הבטחת בטיחות הציבור**" כפי שופיע בסעיף חוק העבירה בה הואשמו הנאשימים בעובדות כתוב האישום. לטעמי התשובה לכך הינה חיובית.

.10.

זהו לשונו של סעיף 384א. (א) לחוק העונשי:

"הגונב דבר ממפורט להלן, דינו - מאסר ארבע שנים:

(1) דבר המשמש חלק מקווי תשתיות, מתקני תשתיות או חיבור אליום, או דבר שמטרתו הבטחת בטיחות הציבור;"

.11. ראשית, מקריאת כתוב האישום ניתן ללמידה כי אין מדובר בעבירות רכוש "קלאסית" אלא עבירה מסווג אחר, שנעשתה בנסיבות מיוחדות, כך שראוי היה להתייחס מלכתחילה באופן שונה, ומטעם זה יוכחה לנאים עבירה זו, שבנסיבותיה היא חמורה יותר, מהחלופה הרגילה, שכן המעשה כלל גניבת רכוש ציבורי מהמקום. הצד הינו ציוד צבאי שנועד בדיק שמו כך - הבטחת בטיחונו של הציבור. ואכן, אף נלך בדרך אורה מציע הסגנון, הרי שהוצאה הצד, בדומה לדוגמה שניתנה בוועדה ואליה הפנה הסגנון, מובילה באותו אופן לפגיעה אליה מתיחסת הוראת החוק.

.12. במסגרת ת"פ 18-03-60622 מדינת ישראל נ' קامل הוואלה (נבו 20.07.2020) צוין:

"... מעשים של פגעה בתשתיות גורמים נזק עצום הן לציבור כולם והן לגופים המציגים ומתפעלים את מתקני התשתיות. הנזק שנגרם לגופים אלה, לרבות הינם גופים ציבוריים או חברות ציבריות גדולות, מגולגל, גם הוא, בסופו של דבר, לפתחו של הציבור. כנגד הנזק הגדול, הסיICI להיתפס ביצוע עבירות מסווג זה הוא קטן מאוד שכן, אין אפשרות לעשות להציב שמירה על כל מתקן תשתיות הפרוש ברחבי הארץ. מה גם, שפעמים רבות הדבר במתקנים המוצבים באזוריים מרוחקים ולא מיושבים. בתי המשפט, חזרו ופסקו במספר פסקי דין כי יש לנזק בענישה מחמירה ומשמעותית בעבירות מסווג זה של השחתת תשתיות חינניות (ראו והשוו, עפ"ג 13-11-8891, דיאב אבו עיסא נ' מדינת ישראל (29.01.2014); עפ"ג 15-05-4687 וליד גמאין נ' מדינת ישראל (09.09.2015)). הדברים אף מקבלים משנה תוקף כאשר לא בכדי למצוא המחוקק לקבוע בצדיה של עבירת גניבת תשתיות עונש מרבי חמור יותר מאשר זה הקבוע בצדיה של עבירת גניבה 'רגילה', בדמותו 4 שנות מאסר".

.13. שנית, הנאים פרקו ציוד צבאי שנועד לשמש עבור חולים במתחם בידוד לחולי קורונה. הצד כלל: אוהלים, מצלי דלק, מצלי מים ועוד, כך גם בהיבט זה, ניתן היה לטעמי לטעמי לטעמי כחלק מיוחד הנמנה על קבוצת העבירות המתיחסת ל"גניבת תשתיות", אף אם מדובר בצדיך שניית להעבIRO ממקום, בנגד מקרקעין וכל המחבר אליו (בדומה לאותה דוגמה אליה הפנה הסגנון בטיעונו).

.14. נוכחות טעמים אלו, בדיון יוכחה לנאים העבירה שבכתב האישום, ולפיכך הבקשה נדחתה.

המציאות שלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד تموز תשפ"ג, 13 יולי 2023, בהעדר הצדדים.